

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasanın 98. Ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. Maddeleri gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Talat DİNÇER

Mersin Milletvekili

Türkiye'de çocukların suça sürüklenmesi artık görmezden gelinemeyecek kadar büyük bir toplumsal krize dönüşmüştür. TÜİK'in açıkladığı 2025 yılı verilerine göre 609 bin 959 çocuk güvenlik birimlerine gelmiş veya getirilmiştir. Bu çocukların 196 bin 308'i suça sürüklenme iddiasıyla, 267 bin 794'ü ise mağdur olarak kayıtlara geçmiştir. Bu rakamlar sadece istatistik değildir. Her biri yarım kalmış bir çocukluk, kaybedilen bir eğitim yılı, sönen bir umut ve geleceği tehdit altında olan bir hayat demektir. Asıl sorulması gereken şudur: Çocuklar mı suça yöneliyor, yoksa yanlış politikalar mı çocukları suça itiyor? Bir çocuğun eline kitap, kalem ve oyuncak yerine suç dosyası geçiyorsa burada yalnızca çocuğu değil, o çocuğu koruyamayan düzeni de sorgulamak gerekir.

Bugün Türkiye'de derinleşen ekonomik sorunlar, artan yoksulluk, işsizlik ve gelir adaletsizliği milyonlarca ailenin yaşamını zorlaştırmaktadır. Geçim sıkıntısı yaşayan aileler çocuklarına yeterli imkan sunmakta zorlanırken, eğitimden kopan, sosyal çevresi zayıflayan ve geleceğe dair umudunu kaybeden çocuklar suç örgütlerinin hedefi haline gelmektedir. Parçalanmış aileler, aile içi sorunlar, şiddet, ihmal ve yetersiz sosyal destek mekanizmaları çocuklarımızı daha kırılgan hale getirmektedir. Devletin ulaşamadığı çocuklara, ne yazık ki suç çevreleri daha kolay ulaşmaktadır. Birkaç saat içinde kazanılacak kolay para vaadi, geleceği çalınan binlerce çocuğun hayatını karartmaktadır. Bugün suça sürüklenen çocuklarda yaralama, hırsızlık, uyuşturucu ve tehdit suçlarının ilk sıralarda yer alması, üzerinde ciddi şekilde düşünülmesi gereken bir tablodur. Çünkü çocukları sadece cezalandırarak bu sorunu çözmek mümkün değildir. Asıl mücadele, çocukların neden suça sürüklendiğini anlamak ve bu nedenleri ortadan kaldırmaktır. İktidarın yıllardır uyguladığı politikalar, ne yazık ki çocukları suça sürükleyen ekonomik ve sosyal sorunların köküne inmekte yetersiz kalmıştır. Daha fazla güvenlik önlemi almak, daha fazla ceza uygulamak tek başına çözüm değildir.

Her çocuğun güvenli bir çevrede büyüme, kaliteli eğitim alma ve geleceğe umutla bakma hakkı vardır. Devletin görevi, çocuk suç işledikten sonra onu cezalandırmak değil; suçun oluşmasına neden olan koşulları ortadan kaldırmaktır. Çünkü güçlü devlet, çocuklarını kaybettikten sonra müdahale eden değil; çocuklarını kaybetmeden önce koruyandır. Bugün çocuklarımızın geleceği için harekete geçilmezse, yarın çok daha ağır toplumsal sorunlarla karşı karşıya kalacağız. Bir ülkenin gerçek kalkınması yalnızca ekonomik göstergelerle değil, çocuklarının ne kadar güvende olduğu ile ölçülür. Çocuklarımızın kaderi yoksulluk, şiddet ve suç olmamalıdır. Onların kaderi eğitim, bilim, sanat ve umut dolu bir gelecek olmalıdır.

Bu bilgiler doğrultusunda;

1. 196 bin çocuk suça sürüklenirken Bakanlığınız hangi çocukları koruyabildi?
2. Çocukları suç oranları neden her geçen gün artıyor?
3. Çocuklar devlete mi, suç örgütlerine mi daha kolay ulaşıyor?
4. Çocuklar neden sosyal hizmetten önce emniyetle tanışıyor?
5. Yoksullukla mücadele edememenin bedelini neden çocuklar ödüyor?
6. Kaç çocuk daha suça sürüklendikten sonra önlem alacaksınız?
7. Çocuklar okuldan koparken Bakanlığınız bunu neden önleyemedi?
8. Suça sürüklenen çocukların artması mevcut politikaların iflası değil midir?
9. Koruyamadığınız her çocuğun sorumluluğunu kimindir?
10. Çocukların kaderi neden yoksulluk ve suç oluyor?
11. Çocukları koruyamayan sosyal politikaları değiştirmeyi düşünüyor musunuz?
12. Bir ülkede çocuklar umut yerine suçla tanışıyorsa bunun hesabını kim verecek?
13. Bugün kaybettiğiniz çocukları yarın nasıl geri kazanacaksınız?